

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς
σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κδ ς σο ο ον μδ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μδ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μδ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γω σπο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει

με Δ ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ σονται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι ι ιν

μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϑ το πνευ μα μϑ και συ εγνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψανπα γι δαμοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μθ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μθ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μθ με ριςμουει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μθ^Δ τθ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σθ^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι Δ

Ἴστῶμεν στίχους ἡ, καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι. ς

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα ακου

σον της φωνησμ8 Δ

M υ υ ροις πα α ροι κη σας αι σθη τως μυ ρον α

λη θως α νε δει ει χθης μυ ρω χρισθεις νο η τω

Α γι ε Νι κο λα ε Αρ χι ε ρα ρ χα Χρι στ8 και μ'

ρι ζεις τα προ σω πα των πι στει και πο ο θω σ8 την πα να

οι δι μον μνη μην τε λων των α ει λυ ω ων συμφο ρων

και κιν δυ υ νων τ8 τ8ς και των θλι ψε ων Πα τερ

εν ταις προστον Κυ ρι ον πρε σβει αις σ8 Δ

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα εις την φωνη ην

της δε η σε ως μ8 Δ

N ι ι κη φε ε ρω νυ μως α λη θως τ8 πι στ8 λα

8 α νε δει ει χθης εν πει ρα σμοις κρα ται α Α

γι ε Νι κο λα ε θε ρα πον ον τως Χρι στς παν τα χς

γα ρκα λθ μενος ο ξε ως προ φθα α νεις πο θω τς προ στρε

χον τας υ πο την σκε πη ην σς συ γα ρ εν νυ κτι και

η με ε ρα πι σται ο πα νο με νος σω ζεις εκ

των πει ρασμων και πε ρι στα σε ων

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Ω φ θης Κω ων στα ντι νω βα σι λει συν τω Α βλα

βι ω κατ ο ο να ρ και τς τς φο βω βα λων ς τως

αυ τοις ει ρη κας λυ σα τε δη εν σπς δη της ει ρ κτης ςς

κα τε χε τε δε σμι ςς α δι ι κως α θω ςς τυ γ χα νον

τας της πα ρα νο μς φα γης ο μως ε αν πα ρα κς ς

σης εν τευ ξιν ποι η σο μαι α να ξ κα τα σς προς

Κυ ρι ον δε ο μενος

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ χη

μς ε πι ι τον Κυ ρι ον

M ε ε γ α ς α α ν τ ι λ η π τ ω ρ κ α ι θ ε ρ μ ο ς τ ο ι ς ε ν τ ο ι ς
 κ ι ν δ υ ν ο ι ς τ ε λ θ ς σ ι ν υ π α ρ χ ε ι ς ε ν δ ο ξ ε Α γ ι
 ε Ν ι κ ο λ α ε ι ε ρ ο κ η ρ υ ξ Χ ρ ι σ τ α τ ο ι ς ε ν γ η κ α ι
 τ ο ι ς π λ ε ς σ ι τ ο ι ς π ο ρ ρ ω κ α ι π ε ε λ α ς ο ι α σ υ μ π α θ ε σ τ α
 τ ο ς κ α ι π ρ ε σ β ε υ τ η ς κ ρ α τ α ι ο ς ο θ ε ε ν σ υ ν ε λ θ ο ν τ ε ς β ο
 ω ω μ ε ν π ρ ε σ β ε υ ε π ρ ο ς Κ υ ρ ι ο ν ο π ω ς πα σ η ς
 λ υ τ ρ ω θ ω μ ε ν π ε ρ ι σ τ α σ ε ω ς

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ποίσις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ε λ π ι σ α τ ω Ι σ ρ α η λ ε π ι τ ο ν Κ υ υ υ
 ρ ι ο ν

Π ο ι ο ι ο ι ο ι ς ε υ φ η μ ι ω ω ω ω ν σ τ ε ε ε μ
 μ α α α α σ ι ν α ν α δ η η σ ω ω ω μ ε ε ν τ ο
 ο ν Ι ι ι ε ρ α α ρ χ η ν τ ο ν σ α ρ κ ι ε ν Μ υ υ υ
 υ ρ ο ι ς υ υ π α α α ρ χ ο ο ο ο ν τ α και π ν ε υ μ α τ ι
 κ ω ς τ ο ι ς π α α σ ι ι ι π ρ ο φ θ α α ν ο ο ο ο ν τ α τ ο ι ς

ει λι κρι νως αυ τό ο ον πο θη ς σι το πα α
 ντων των θλι βο με ε νων πα ρα α μυ υ υ υ
 θι ι ι ι ον και πα ντων των εν κιν δυ υ νοι οις
 κα τα α φυ υ υ υ γι ι ι ι ον της ευ
 σε βει ει α α αστον πυ υρ γον των πι στων το ον
 προ ο μα α α χον τον δι ς ο φρου υ υ υν δυ σμε
 ε νων Χρι στο ος κα τα βε ε ε βλη η η
 κεν ο ε ε χων το με γα α ε ε ε λε ε ε
 ε ος

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του
 καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι
 οι οι οι οις με λω δι κοι οι οι οις α α α
 σμα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν το

ον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον της α σε βει ει ει

ει ας α α ντι ι ι πα α α α λον και της ευ

σε βει ει α α ας υ πε ερ μα α α α χον τον της

Εκ κλη σι ας πρῶ ω ω το στα α την τον με ε

γανπρο α σπι στην τε ε ε και δι δα α α σκα α α

λον τον πα α ντας τς κα κο δο ξς ς ςς κα ται

σχυ υ υ νο ο ο ο ντα τον ο λε τη η ρα α

α Α ρει ει ς και θερ μον α α ντι ι μα α

α χον τον δι ς την τς ς ς ς τς ο ο φρυν Χρι

στο ος κα τα βε ε ε βλη η η κεν ο

ε ε χων το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Π οι οι οι οισ προ φη τι κοι οι οι οισ α α α

σμα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν το

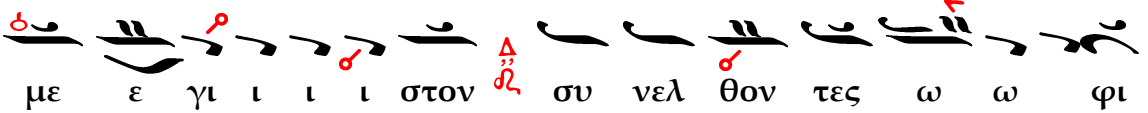
ον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον τα πορ ρω ο ο ο ο

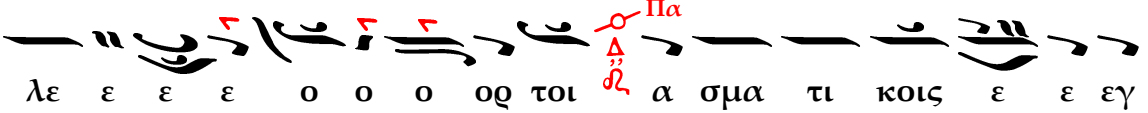
ντα προ ο βλε ε ε πο ο ο ο ντα και ταυ τα σα
 φω ως προ ο α γγε ε λο ο ο ο ντα προ θε σπι
 ζο ντα τε ω ω ως πα ρο ο ντα τον πα α σαν την
 οι κϷ με νη η ην πε ρι θε ε ε ο ο ο ο ντα
 και πα α ντας α δι κϷ με νϷ Ϸ Ϸς εκ λυ τρϷ Ϸ Ϸ
 με ε ε ε νον τον εν ο νει ει ροι οι οις ο
 φθε ε ντα βα σι λει θε ε ο ο φρο ο ο
 νι και τϷς πριν δε σμι ι ι ι Ϸς σφα α γης α
 δι ι κϷ ρυ σα α α με ε ε νον τον πλϷ
 τϷ Ϸ ντα το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Πα

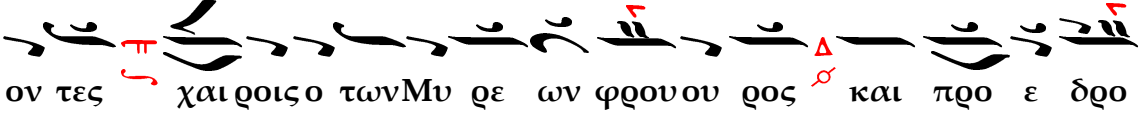
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

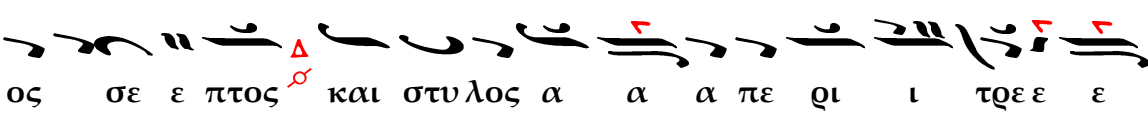
ε ρα ρ χων την καλ λο ο νην και των πα τε ρων
 κλε ε ε ο ος την βου υ σιν των θαυ μα
 α α τω ων και των πι στων αν τι λη η πτο ρα α

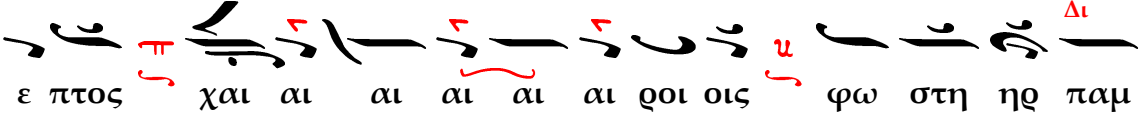

 με ε γι ι ι ι στον σου νελ θον τες ω ω φι

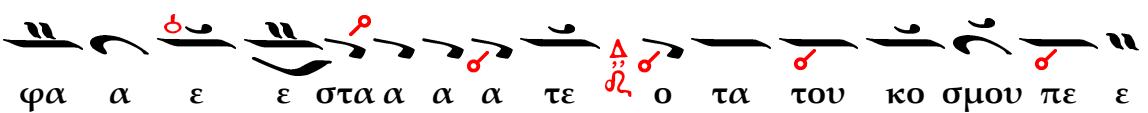

 λε ε ε ε ο ο ο ορτοι α σμα τι κοις ε ε εγ

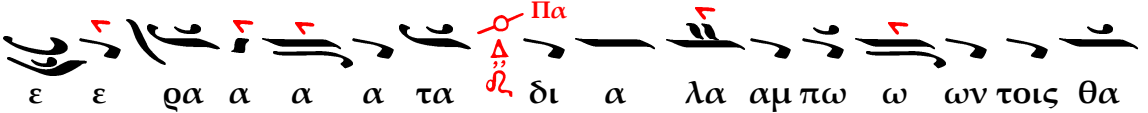

 κωω μι ι ι οις υ μνη η σω ω ωμεν λε ε γο ο ο

 ον τες χαιροις ο των Μυ ρε ων φρουου ρος και προ ε δρο

 ος σε ε πτος και στυλος α α α πε ρι ι τρεε ε

 ε πτος χαι αι αι αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ

 φα α ε ε στα α α α τε ο τα του κο σμου πε ε

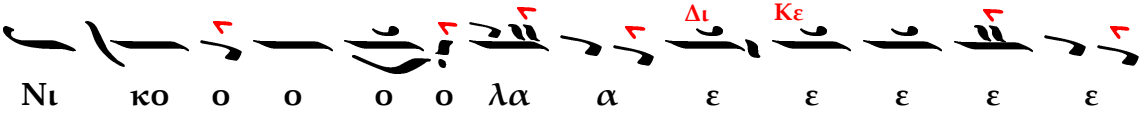

 ε ε ρα α α α τα δια λα αμπω ω ων τοις θα

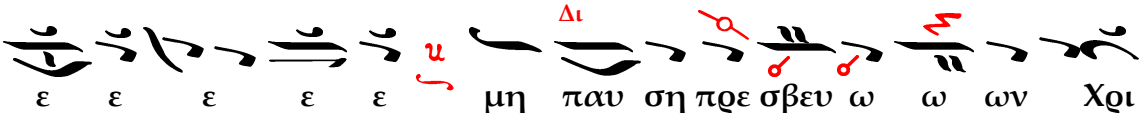

 αυ μα α α α σι χαι ροι οις των θλι βο με

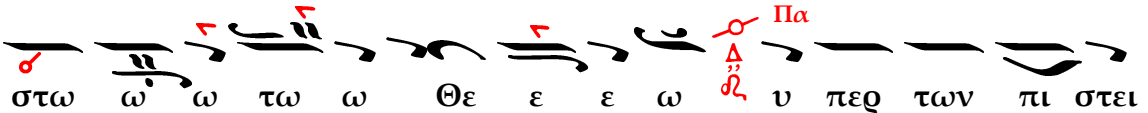

 ε ε νων η θει α χα α αρμο ο συ υ υ νη

 και αι α δι κου με ε ε νων θε ερ μο ο τα

 το ος προ στα α α α της και νυν παμ μα α καρ

 Νι κο ο ο ο ο λα α ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε μη παυ ση προ σβευ ω ω ων Χρι

 στω ω ω τω ω Θε ε ε ω υ περ των πι στει

 και πο θω τι μων των α α ει την χαρ μο συ υ νον και

πα νε ε ο ορθονμνη η η μηη η ην σου

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς υ υς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Σ^{Πα} πη η λαι ο ον ε ε ευτρε επι ι ι ζου

η Α μνα ασγαρ η η η κει ει εμ βρουον φε ε ρου

σα α Χρι ι ι στον φα τνη δε ε υ υ υ πο ο

δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της

α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως η μα ας

τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αυ

λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα

το ο φρι ι ι κτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ

σι ι ι δος χου σον και λι ι βα α νο ο ον και αι

σμου υ υρ ναν τω βα σι λει ει προ σα α ξα α

α τε ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε νου
 Μη η η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι
 κως η Μητηρ προ ο ο σε κυ υ νη η η η σε
 και προ σε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως
 ε νε σπα α α α ρη η η ης μοι η πως μοι
 ε ε ε νε ε φυ υ υ ης ο Λυ τρω τη ης μου και
 Θε ο ο ο ο ο ος

* * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - ς

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα
αντες οι
δσ υ
λοι Κυ
ρι υ

Στίχ. α'. Οί έστῶτες έν οίκῳ Κυρίου,
έν αυλαις οι οι κσ υ Θε

ου ημων

Ι
δσ υ
δη ευ
λο γει
ει τε
τον Κυ
ρι ον

πα
αντες οι
δσ υ
λοι Κυ
ρι υ

Στίχ. β'. Έν ταῖς νυξίν έπάρατε τὰς χείρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

και ευ
λο γει
τε ε
τον Κυ
ρι ον

Ι
δσ υ
δη ευ
λο γει
ει τε
τον Κυ
ρι ον

πα
αντες οι
δσ υ
λοι Κυ
ρι ι
υ υ υ
υ

Τῆ Δευτέρα έσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Κ
υ υ
ρι ος
ει σα
κσ σε
ται μσ
έν τω

κε
κρα
γε ε
ναι με
προσαυ
τον

Στίχ. α'. Έν τῷ έπικαλεισθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς
δικαιοσύνης μου· έν θλίψει έπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με
και

ει
σα κσ
σοντη
σεν
χη η
ς μσ

Κ
υ υ
ρι ος
ει σα
κσ σε
ται μσ
έν τω

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος π̄̅ Κε ϕ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u _q

Στίχ. α'. Ὁ Θεός εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^u _q ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τε στο μα τος μϑ ^u _q

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u _q

Στίχ. β'. Ἴδου γάρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι ^u _q και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μϑ ^u _q

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u _q

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος π̄̅ Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ϑ

^Δ τε ποι η σαντος τον ϑ ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η χει

η βο η θει α μη ^Δ

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ⁶

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς ^{ζ'} τς

ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην ^χ γη η

ην ^Δ

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα φ

Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μη ^Δ ει ^Δ το ε λε

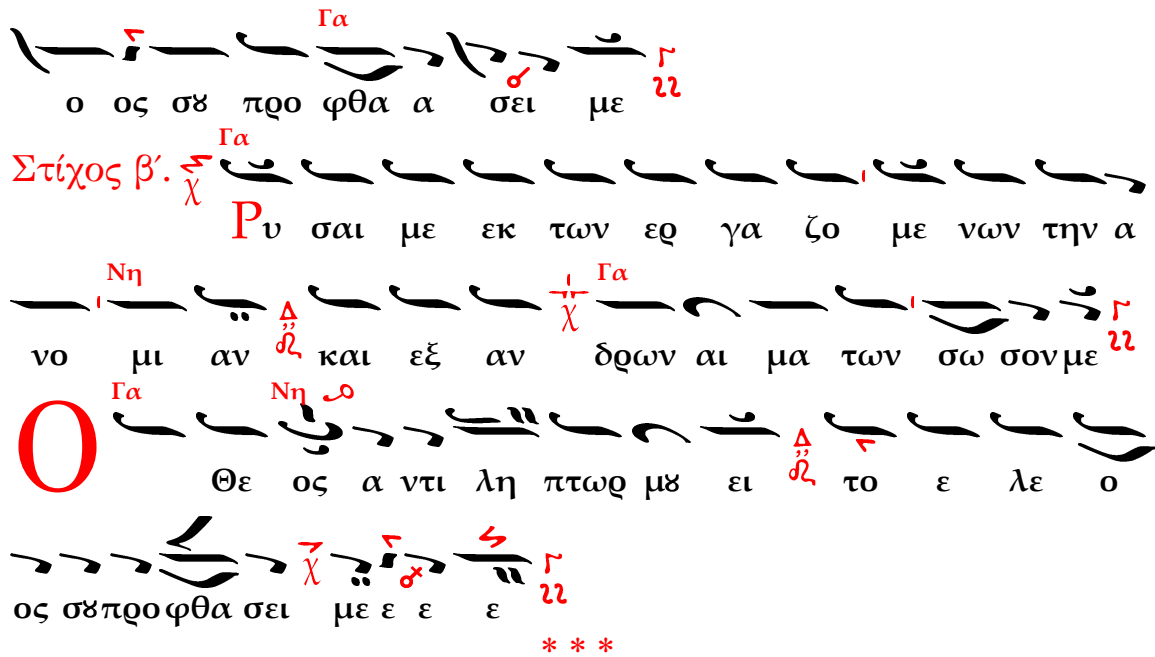
^{Γα} ο ος σε προ φθα α ^ζ σει με ^ζ

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μη ο θε

^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρωσαι αι με ^ζ

Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μη ^Δ ει ^Δ το ε λε

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

[η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ι' 31-32, ια' 1-12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοῦς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὐοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῴρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος Ἁ Παφ

Ε να τε νι ι σα ας α κλι ι νως τω υ ψει ει της
γνω ω ω σε ε ε ε ως και κα το πτευ σας α δη
λωσ σο φι α ας τον βυ υ θον σαις δι δα χαις κο σμον κα
τε πλ ς ς ς τι ι σας Πα α α α τερ υ περ
η μων α ει Χρι στο ον δυ υ σω ω πει Ι ε ραρ
χα α Νι κο ο ο ο λα α α ε

Α ν θρωπε τς Θε ς και πι στε ε θε ε ρα α α
πον και οι κο νο με των αυ τς ς μυστη η ρι ι ι
ω ων και α νερ ε πι θυ μι ων των τς Πνευ μα τος
στη λη τε Εμ ψυ χε ε και ε ε ε εμ πν ς ς ει ει ει
κων ως θει ον γαρ θη σαυ ρο ο ον σε η των Μυ ρε ων
Ε εκ κλη η σι ι α α γα με νη προ ση κα α
το και προ σβευ την τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η
μων

Κ^{Δι} α νο να πι στε ε ως και ει κο ο να πρα ο ο

ο τη τος α νε δει ξε σε τη η η ποιμνη η σθ

Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ος Ι ε ρα α ααρ χα

Νι κο ο ο λα α α α ε εν γαρ τοις Μυ υ υ

ροι οι οισ μυ ρι ι ζων δι α λαμ πεις φαι δρωσ τοις

θει οι οισ σθ κα τωρ θω ω ω ω μα α α α σιν ορ

φα νων και αι χη η η ρω ω ων προ ο στα α α τα

δι ο ι κε τευ ων μη η πα α αυ ση σω θη η

ναι τας ψυ χα α ας η η η η μων

Π^{Δι} α τερ Νι κο λα α ε η μυ ρο θη κη τω

ων λει ψα α α α νω ω ω ων σθ τα Μυ υ υ

ρα πο ο λι ι ς ς χει δι ο και αι αι δε σμι ι

ς α α κρι ι ι ι τωσ κα τα α α κρι

θε ε ε ε εν τα ας εν ο νει ρω ω Βα σι ι λει

τη ο πτα σι α α σθ φα α νει ει εις η λευ θε

ρωσας θα α να α α τσ ς δε σμω ων και αι φυ υ

λα α κη ης αλ λα και νυν ω ως το τε και α α

ει δι ο πτα σι α ασ σφ φα α νη η η η θι

πρε ε σβε ε ευ ων υ περ των ψυ χω ω ων

η η η η μων

Π α α α τερ Νι κο λα α ε ει και τα Μυ υ ρα

α σι ω ω πα α αλλ ο κο σμος ο ο ο λος ο υ

πο σσ ς φω ω τι ι ι σθεις και η τσ μυ υ

ρσ ς ε ε ευ ω δι ι α και των θαν μα των τα πλη

θη α να κρα α α α ζει ει ε ευ φη η μοι ο ις υ υ

υ μνω ω δι ι ι αις και οι σω θε ε εν τε ες δι

α σσ ς ς κα τα α κρι ι ι ι τοι συν τοις εν

Μυ ροις και η η μεις μελ πον τε ε ες βο ω ω ω

ω με εν πρε σβευε σω θη η ναι τας ψυ χα α

ας η η η η μων

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π ^Μ α α τε ερ ^{Πα} Νι κο ο ο ο λα α α ε ^{π ρ}

^{Βϛ} τϛ Πα να γι ς ς ς Πνευ μα α τος ^{β ρ} μυ ρο θη κη

^{Δι} υ υ πα αρ χων ω ως ε ε ε αρ μυ ρι ζει εις ευ

^{Πα} φρο ο ο ο ο ο ο συ νον ^{Δ ρ} των θει ων α ρω

μα α α τω ων Χρι ι ι στϛ ^{π ρ} των Α πο στο λω ων

γαρ μι μη της γε ε νο ο με ε ε νος ^{Βϛ} την οι ^{π ρ}

κϛ με νην πε ρι ι πο λε ε ευ εις δι α των

^{Πα} λο ο γων των θαυ μα α α τω ω ω ν σϛ ^{π ρ} ο

θεν και τοις πορ ρω ω Ως ε ε γγυς ^{Δι} δι ο νει ει ει ^{Δ ρ}

ει ει ρω ων ο ο πτα νο ο ο με ε ε ε νος ^{Δ ρ}

^{Πα} εκ θα να τϛ λυ τρϛ ς ς σαι τϛ α δι κω ψη η ^Μ

^{Πα} φω θνη η σκειν με ε ε ελ λο ο ο ο ντας ^{π ρ} δι α

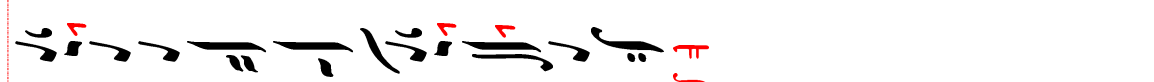
^{Βϛ} σω ζων πα ρα α δο ο ξως εκ κιν δυ υ υ νων πο ο λων ^{β ρ}

^{Πα} τϛ ε πι κα λϛ με ε ε νϛ ς ς ς σε ^{π ρ}

^{Βϛ} δι ο ο ο και η η μας των ε πεμ βαι νο ο

 ο ο ο ν τω ω ω ω ν δ υ σ χ ε ε ρ ω ν ε λευ θε ρω ω

 σ ο ν σ α ι α ι α ι α ι σ π ρ ε ε σ β ε ι ε ι ε ι α ι σ τ ε ς α ε ι

 ε ι ε ι α ν ε υ φ η η μ ν τ α α σ σ ε ε

Ἦχος Πα

Ε υ δ ο λ ε α γ α θε και πι ι σ τε ευ ε ρ γ α α τ α

 τ ε α μ π ε λ ω ω ω ν ο ο ς χ ρ ι ι ι σ τ ε σ υ και

 τ ο β α ρ ο ς τ η ς η μ ε ρ α ς ε β α σ τ α σ α ς σ υ και τ ο

 δ ο θε ν σ ο ι τ α λ α ν τ ο ν ε π η η ν ξ η η η η σ α ς και τ ο ι ς

 μ ε τ α σ ε ε λ θ ε ς σ ι ν ς ς ς κ ε φ θ ο ο ν η η η

 η σ α ς δι ο π υ λ η σ ο ι ς ρ α ν ω ν η ν ε ε ε ε

 ω ω ω ω κ τ α ι ε ι σ ε λ θε ε ι ς τ η ν χ α ρ α ν τ ε κ υ ρ ι

 ς σ ς και π ρ ε σ β ε ε υ ε υ π ε ρ η η μ ω ν Α γ ι

 ε ε Ν ι κ ο ο ο λ α α α ε

Ἦχος Νη ς

Ε ι ς α ι α ι α ι α ι α ι ν ο ν ε δ ρ α α μ ε ε ς τ ε κ υ

 ρ ι ς ς Ν ι κ ο ο ο λ α α α α ε ε ν τ η

προσ και αι αι αι ρω ζω ω η και αυ τος σε Ε ε
 δο ξα α σεν εν τη ε πρ ρα νι ω και ο ο ο ο ον
 τω ως ζω ω ω η δι ο ο παρ ρη σι αν κε
 κτη με ε νος προς α αυ τον ι κε ε ε τε
 ε ε ευ ε ε σω θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η
 μων

Δόξα.

Ἦχος πλ. Νη ς

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 των αν δρα γα θη μα τωων σθ Ο σι ε ε Πα α
 τερ ο καρ πος ε ε φαιδρ υ νε των πι ι στω ω ων
 τας κα α αρ δι ι ι ι ας τις γαρ α α κς ς ς
 ων την α με τρο ο ο ον σθ ς τα α α πει ει νω ω
 ω σιν την υ πο μο νην εκ ε ε θα α α α
 μα α α α σε την προς τς πε νη η τας ι λα

ρο ο ο ο τη η τα α θλι βο με ε ε νων το

συμ πα α θες παν τας θε ο πρε πως ε ε δι ι ι

δα α α α ξας I ε ραρ χα Νι ι κο ο ο ο

λα α α α ε και νυν τον α μα ραν τι ι νον α να

δη σα με ε νο ος στε ε ε φα α α νον πρε ε

ε σβε ε ε ευ ε ε υ πε ε ερ των ψυ χω ω ω ων

η η η η μων

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ευ τρε πι ι

ζε ε ε σθω η η η φα α α α α τνη το σπη

η λαιον δε χε ε ε σθω η η α α λη θει α α

η ηλ θεν η η σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α

με και Θε ος α αν θρω ω ποι ο ις εκ Παρ θε ε νου ου

πε ε φα νε ε ε ρω ω ω ται μορ φω θεις το

καθη μα ας και θε ω σας το προ ο ο ο σλη η η ημ

μα δι ο Α α δα αμ α α να α νε ου ου ου ται αι
 συν τη Ε ευ α κρα α α ζο ο ο ον τες ε πι
 ι γης ευ δο κι ι ι α α ε ε πε φα α α νη σω
 σαι το γε ε ε ε ε νο ος η η η μω ω ω
 ων

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλῶμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (ριε΄ 6)

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονουμένων ἢ βοήθεια· ἀστὴρ ὁ ταῖς λάμπειν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμῖαις τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.. (ρλα΄ 9)

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῆ, καὶ ταῖς δι' ὄνειρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἢ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικιμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη

διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πάσχα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

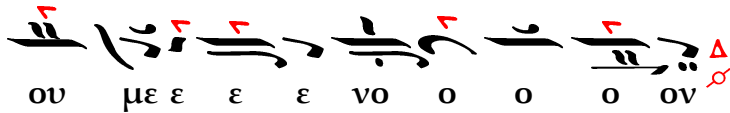
Α^{Πα} ν θρωπε του Θε ε ου ου και αι πι στε ε θε
ρα α α πον λει τουρ γε ε ε Κυ υ ρι ι ι ου
α νερ ε πι θυ μι ι ων σκε ευ ος ε ε κλο ο
ο γης στυ υ λε και ε ε δραι αι ω μα α τη η ης
Ε ε εκκληη σι ι ι ας βα σι λει ει ας κλη η
η ρο νο ο ο ο με ε μη η πα ρα α σι
ι ι ω ω πη η η σης του βο αν υ περ η μω ων προς
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Α Πα νυμ φευ τε ε ε Πα αρ θε ε ε νε πο ο
Δι θε ε εν η η η η η κεις Δ τις ο τε κω ω ων σε Δ
Πα τι ις και αι αι η μη η τη η η ηρ σου Π πωσ τον κτι
ιστην φε ρεις ε ε εν α αγ κα α α λαις Δ πωσ ουκ ε
φθα α ρης τη ην νη η η δυν Π με γα λων πα α α
ρα α δο ο ο ξων Δ ε πι ι σοι φρι κτων μυ στη η Κε
η ρι ι ι ω ων Πα ε πι γη ης τε ε ε λουου με
ε νων ο ο ρω ω μεν Πα α να γι ι ι ι α Κε και
προ ευ τρε πι ι ζο ο ο μεν Πα ε πα ξι ο ο ον
σοι οι χρε ε ε ος Δ εκ της γη ης το σπη η η η η
η λαι ο ο ον Π και ου ρα νο ο ον αι αι του
ου ου μεν Δ πα ρα α σχει ει ει ν το ον α στε ε ε ε
ρα Π και μα γοι δε προ ο ε ερ χο ο ο ον ται Δ
Πα α πο ο α να το λω ων τη ης γης Δ εις δυ
υ σμας θε α α α α σα α α α σθαι Πα την βρο των Δ
σω ω ω τη η ρι ι ι αν Δ ως βρε φος γα α λου χου ου

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Δι - Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι

μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το

ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *